

<p>disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

בכורות-כל פסולי המוקדשים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
מ"ט														לה.
היזק שאינו ניכר - לא שמיה היזק, קנסא דרבנן, לדידיה - קנסו רבנן, לבריה - לא קנסו רבנן.														לה.
מעשה בזכר של רחלים זקן ושערן מדולדל, וראהו קסטור אחד ואמר: מה טיבו של זה? אמרו לו: בכור הוא, ואינו נשחט אלא א"כ היה בו מום, נטל פיגום וצרם אזנו, ובא מעשה לפני חכמים - והתירו. ואחר שהתירו, הלך וצירם באזני בכורות אחרים ואסרו.														לה.
פעם אחת היו תינוקות משחקין בשדה, וקשרו זנבי טלאים זה בזה ונפסקה זנבו של אחד מהם והרי הוא בכור, ובא מעשה לפני חכמים - והתירו, ראו שהתירו, הלכו וקשרו זנבות בכורות אחרים - ואסרו.														לה.
זה הכלל: כל שהוא לדעתו - אסור, שלא לדעתו - מותר.														לה.
פעם אחרת היה כו':														לה.
וצריכא, דאי אשמעינן עובד כוכבים דלא אתי למיסרך, אבל קטן דאתי למיסרך - אימא לא														לה.
ואי אשמעינן קטן - משום דלא אתי לאיחלופי בגדול, אבל עובד כוכבים דאתי לאיחלופי בגדול - אימא לא, צריכא.														לה.
לא שנו אלא דא"ל א"כ היה בו מום, אבל אם א"ל אם נעשה בו מום - כמאן דא"ל זיל עביד ביה מומא דמי.	רב חסדא אמר רב קטינא:													לה.
מכדי ממילא הוא, מה לי היה, מה לי נעשה? אלא נעשה - נמי ממילא הוא, ולא שנו.	רבא:													לה.
זה הכלל כל שהוא לדעת אסור.														לה.
לאיתויי מאי?														לה.
לאיתויי גרמא.														לה.
שלא לדעת.														לה.
לאיתויי מסיח לפי תומו:														לה.
היה בכור רדפו, בעטו ועשה בו מום ה"ו שוחטין עליו.														לה.
לא שנו אלא שבעטו בשעת רדיפה, אבל לאחר רדיפה לא.	רב פפא:													לה.
פשיטא														לה.
מהו דתימא צעריה הוא דמדכר - קמ"ל.														לה.
לא תימא בשעת רדיפה - אין אבל שלא בשעת רדיפה - לא, אלא אפילו לאחר רדיפה - נמי - מאי טעמא? צעריה הוא דמדכר.	איכא דאמרי, אמר רב פפא:													לה.
מותר להטיל מום בבכור קודם שיצא לאויר העולם.	רב יהודה:													לה.
גדיא - באודניה, אימרא בשפותיה.	רבא:													לה.
אימרא נמי באודניה, אימור דרך צדעיו נפק.	איכא דאמרי:													לה.
אכל ולא מיחזי, פעי ומיחזי - הוי מומא:	רבא:													לה.
מאי קמ"ל? תנינא:														לה.
החוטין החיצונות - שנפגמו ושנגממו הפנימיות - שנעקרו	[תנינא]:													לה.
מ"ט - לאו משום דכי פעי מיחזי?														לה.
רבא נמי טעמא דמתני' מפרש, מאי טעמא נעקרו הוי מומא - משום דכי פעי מיחזי.	רב פפא:													לה.
כל המומין הראויין לבא בידי אדם, רועי ישראל - נאמנין, רועים כהנים - אינן נאמנין	[ת"ק]:													לה.

disputants- חולקים ◇ קודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

בכורות-כל פסולי המוקדשים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
נאמן הוא על של חבריו, ואין נאמן על של עצמו	רשב"ג:										◆	■	לה.	
החשוד על הדבר לא דנו ולא מעידו.	ר"מ:										◆	■	לה.	
רועי ישראל ביה כהנים - נאמנין, ללגימא לא חיישינן רועי כהנים בי ישראל אין נאמנין, מימר אמר, כיון דקא טרחנא ביה - לא שביק לדידי ויהיב לאחריני, והוא הוין כהן לכהן - דחיישינן לגומלין	חד: [ר' יוחנן/ר' אלעזר] ת"ק:					◆	◆	◆	◆	◆			לה.	
נאמן הוא על של חבריו ואינו נאמן על של עצמו	ואתא רבן שמעון בן גמליאל למימר:					◆	■						לה.	
החשוד על הדבר לא דנו ולא מעידו.	ואתא ר"מ למימר:					◆	■						לה.	
רועי ישראל והן כהנים נאמנין, מימר אמר לא שביק צורבא מרבנן ויהיב לדידי, רועי כהנים והן ישראל - אינן נאמנין, דחיישינן ללגימא, וכ"ש כהן לכהן דלא - דחיישינן לגומלין וחיישינן ללגימא	וחד: [ר' יוחנן/ר' אלעזר] ת"ק:					◆	◆	◆	◆	◆			לה.	
נאמן על של חבריו ואינו נאמן על של עצמו	ואתא ר"ש למימר:					◆	■						לה:	
החשוד על הדבר לא דנו ולא מעידו.	ואתא ר"מ למימר:					◆	■						לה:	
בשלמא למ"ד רועי ישראל והן כהנים - נאמנין, היינו דאתא ר"מ למימר: החשוד על הדבר לא דנו ולא מעידו, אלא למ"ד רועי כהנים בי ישראל - אין נאמנין מאי אתא ר"מ לאשמעינן? היינו ת"ק											♣	◇	לה:	
איכא בינייהו דר' יהושע בן קפוסאי											!	◇	לה:	
בכור בי כהן - צריך שנים מן השוק להעיד עליו	דתניא, רבי יהושע בן קפוסאי:					◆	■	!				◇	לה:	
אפי' בנו אפי' בתו	רשב"ג:					◆	■	!				◇	לה:	
אפי' עשרה והן בני ביתו אין מעידין עליו.	רבי:					◆	■	!				◇	לה:	
כמאן אזלא הא דאמר רב חסדא אמר רב קטינא:												^	◇	לה:
ספק בכור שנולד בי ישראל - צריך שנים מן השוק להעיד עליו	[רב חסדא-רב קטינא]										◆	■	^	לה:
כמאן - כר' יהושע בן קפוסאי											!	◇	לה:	
בעלים מעידין עליו, דאי לא תימא הכי, מעשר לר"מ מי מעיד עליו?	ר"נ:										◆	■	◇	לה:
מעשר? ודאי מהימן, דאי בעי שדי ביה מומא בכוליה עדריה												♣		לה:
אלא: ספק בכור לר"מ מי מעיד עליו?												♣	◇	לה:
וכי תימא: ה"נ דלית ליה תקנתא												!		לה:
כל שחליפיו ביד כהן - פטור מן המתנות	והתנן, שהיה רבי יוסי אומר:					◆	■	♣					◇	לה:
מחייב	ר"מ:					◆	■	♣					◇	לה:
אלא ש"מ: בעלים מעידין עליו								■			♣			לה:
כהנים הוא - דחשידי אמומי, ישראל - לא חשידי אמומי.											!	◇	לה:	
הלכה כרשב"ג	איתמר, ר"נ:					◆	■						◇	לה:
הלכה כרבי.	רבא:					◆	■						◇	לה:
ומי אמר רבא הכי?											♣			לה:
בעלים עומדים עמנו בחוץ, נכנס שלם ויצא חבול, מעידין עליו	והאמר רבא:										■	♣	◇	לה:
אימא כל בעלים עומדים ולא חיישי											!	◇	לה:	
אי הכי מאי למימרא?											♣			לה:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

בכורות-כל פסולי המוקדשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מהו דתימא: ניהוש להשדא, קמ"ל.		!										◇	לה:
והלכתא כרשב"ג, ודוקא בנו ובתו, אבל אשתו - לא, מ"ט? אשתו כגופי דמי.			■									◇	לה:
לרבי מאיר דאמר החשוד על הדבר לא דנו ולא מעידו, וקאמר רבי מאיר החשוד לדבר אחד - חשוד לכל התורה כולה, כהנים הכי נמי דלא דייני דינא? והכתיב: (דברים כ"א) ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע	רב פפא לאביי:											◇	לה: